
PRZYKOWAĆ SIĘ (2) *vb pf*

3 sg m *praet* przykował się (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przytwierdzić się okowami (2) :

*Zwrot: »przykować się łańcuchem« [w tym: za co (1)] [szyk zmienny] (2): potym [św. Symeon] ná wierzch iedney gory wftąpił/ y tám áby z niey niełchodził/ á myłli z niebá nie łpuścił/ łańcuchem fię żeláznym ná 20 łokiet zá nogę przykował. (*marg*) Przykował fię Láńcuchem S. Symeon. (-) *SkarŻyw 29.**

Formacje współrdzenne cf KOWAĆ.

Cf PRZYKOWANIE

MP